

γδ κλέπῳ τινά κατὰ γορούμενον ὑφ' ἐτέρου. φανεροὶ ὅτι ἦσαν τοῖς ἑτέροις ὡς λέγει δὴμων. καὶ ἀμα ὅς σιγαῶ- δει· αὐτοὺς δευβάλλει.

CHRIS. Εἰσάγη γραφῶν] Si quis, ait, det actionem. Erat officium Thesmothetarum iudicia constituere & actionem dare. i. εισάγειν τὰς δίκας.

Σχόλια. Χοιροκομῆον ἐστὶν ἀγλῆέν τι κανωτόν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. ἐστὶν ὅτι ἐπὶ τῆς ἐστίας τρέφονται χοῖροι. εἰσφέρει ὅ τούτο ἀντὶ δρυφάκτου ἢ κικλίδος. ἐν τῇ λυσιγράτῃ κλοῖον μᾶλλον ἢ πᾶσαλον ἐμφανέως. ἐ τούτῳ ὁμοίως λεγομένου ὅπερ ὁ χοῖρος δέεται. ἀλλ' ἄλλως ἐξέρχεται ὁ ἕτερος τῆς ἀντιδρυφάκτου χοιροκομῆον ἔχων. ἐστὶ ὅ τὸ καλούμενον ζωχρεῖον κανωτόν, ὅπερ οἱ χοῖροι τρέφονται.

CHRIST. Χοιροκομῆον] Vas fuit canis textum ubi saginabantur porci propè vestibulum. In Lystrata paxillus est ut ibi notauimus. & κλοῖος quod collarium dicitur quia collo adnectitur fortassis ut canibus, ne sepes & vitium ordines trāsuaricēt.

Σχόλια. Αφ' ἐστίας ἀρχόμενος.] ἐν ταῖς ἀποδείξεσι ἀφ' ἐστίας ἀρχοῦ, καὶ ὅπως ἐν τῇ θείῳ. ὡς ἐν κωμωδίᾳ δὲ εἶπεν ὁ θεράπων φήσας ὅτι τρεῖς ἡμερῶν γδ χοιροκομῆον μέλλει δικάζειν ὁ φιλοκλέων, ἐ καταδικάζειν ὡς φιλόδοκος ἐστὶ ὅ παροιμία, ἀφ' ἐστίας ἀρχοῦ. μετενέωσεν ὅ δὲ ἀπὸ τῆς ἐστίας καταδικάζειν. τῇ γδ ἐστία τὰς ἀπαρχὰς ἐξ ἑσθῆς ἐπιποιεῖται μύθον ὅ σῶμα θνητῶν ἀεισθένειος ὅπως ἔχοντα. μὲν γδ τὸ κωλυθῆναι πᾶν τῆς τῶν ἀρχῶν, ὅν δεξάμενον πᾶν βασιλείαν, ὅπτι τρέπειν ἐστία λαβεῖν ὅτι βέλτοιο. πᾶν ὅ, ὅρωτον μὲν παρθενίαν ἀπείδειται. μετὰ δὲ παρθενίαν, ἀπαρχὰς θυομένην αὐτῇ νέμεσθαι παρθενίαν τῆς ἀνδράπων. κέρχεται δὲ τῇ παροιμία καὶ Πλάτων ἐν Εὐθύφρονι. βυλοῖ μὲν ἀν' ὡ Σώκρατες, ἀλλ' ὅρρωδ' ὡ μὴ τέναντιον γῆν. ἀτεχνῶς γδ ἀφ' ἐστίας δοκεῖ μοι ἀρχεῖς κωμῶν ἐν πᾶσι πόλιν σὲ ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν.

CHRIST. Αφ' ἐστίας ἀρχόμενος] Quia Philocleoni dixerunt hucne sacrilegus venis, respondet Prouerbiali dicto quod à Vesta monet initium facere vel Laribus vel (vt Romana antiquitas dixit)

Εγὼ δ' ἀλοκίζην ἐδεόμην πὲρ χωεῖον. Ἴδὺν κάλει νῦν. Βδ. ταῦτα δὴ. Φι. τίς οὐ- τῶσι

Ο ὁρεθῶς ὅστις; Βδ. ἐς κόρακας, ὡς ἀρθωμαί.

Οπὴ πλάσθωμιν τοῖς καδίσκοις ἐμφέρειν. Φι. Οὐτὸς σὺ ποῖ θεῖς; Βδ. ὅπτι καδίσκοις. Φι. μηδαμῶς.

Εγὼ γδ εἶχον τούσδε τοῖς ἀρυσίχους. Βδ. Κάλλις τῶν πᾶντων γδ πάρεσι νῶν.

Οσων δεόμεθα, πλῆν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

Φι. Ἡ δὲ ὅ δὴ τίς ὅστις; οὐχὶ κλεψύδρας

Σχόλια. Αλοκίζην.] ἀποκτεῖν. ἀλοκίζην, τὸ πᾶν ἡμι- γῆν γράφειν εἰς τὸ τιμητικὸν πινάκιον, οὕτως εἴρηκεν, ὅτι ἀύλακας χίσειν.

CHRIST. Αλοκίζην τὸ χωεῖον] Vnguibus puta styli vicem tabulas se oppleturum autumat. τὸ χωεῖον apud Thucydidem est τῆξις, Hesy chius exponit δολχεῖον quod hic conuenit, intelligit autem tabulas quas dixit ἀνιδας, & ἀλοκίζην τὸ χωεῖον est agrum sulcare & versum peragere, vnde βεσποφιδὸν γράφειν dicuntur qui versu peracto re-

A Laterano deo. Nam in sacris libaminibus à Vesta fit principium, deinde ad cæteros deos transitur. Solebāt autē veteres primitias Laribus dare. Quade re fabulatus est Aristocritus in hunc modum: Quum repressa esset Titanum audacia & regnandi libido, victor cui regna cesserunt optionem fecit Vestę vt exploraret quid velleret, & capesseret secundum vota. At illa primum virginitatem poscit, deinde vt apud homines sibi omnium victimarū primitiæ tribuantur. Huius Prouerbij etiam meminit Plato in Euthyphrone, cum ait ἀφ' ἐστίας δοκεῖ μοι ἀρχεῖς κωμῶν ἐν πᾶσι πόλιν &c. Et Plutarchus non semel vt recessit Erasmus in ipso Prouerbio Ab ipso Lare. Τιμᾶν βλέπω] Necessē est vt βλέπειν hic sit positum pro εἰδέειν vt saepe ὀρῶ est ἐρθευμένης vt Latinē dicimus Quāntum quidē video, id est cōgito. At verὸ τὸ τιμᾶν dixit pro colere & honorem dare, ita tamē vt adludat ad cēsuras & multas quibus competit τιμῆς nomen. Hęc nisi ita sunt oportet hunc locum cubare in

B C mendo. Fuit cum putarem τὸ τιμᾶν positum pro τιμᾶν vel τιμῆν vt alibi memini dictum τιμᾶν τὰς pro τιμῆν τὰς puto apud Theocritum. Quod autem ait τὰς γραφᾶς, Scholiastes putat dictas ἀντὶ τῆς γραφῆου.

Σχόλια. Τὰς ἀνιδας.] ἀνιδας φησὶν, ἐν αἷς ἐρχο- φον πᾶν μακρὰν καὶ πᾶν βραχέαιαν τῆς δικῆς. γραφᾶς δὲ νῦν, ἀντὶ τῆς γραφῆου ἐν ᾧ ἐρχοφον. Οἱμοι διατε- λῆς.] ἐπιτόμενος εἰς τὸ δικάζειν φησὶ δ' ἰσάμας ἐχῶ- εἰς γραφῆου δικᾶς τοῖς ὄντι πᾶν τοῦ γραφῆου τῆς ἐν δόποληρᾶν.

BISETVS. Τειψημερῶν] τειψημερεῖν καὶ τὸν ἡσύχιον δὲ κλοῖο τὸ παρέλκειν τὰς ἡμέρας, ὅτι τὸ τειψεῖν τὰς ἡμέρας.

CHRIST. Τειψημερῶν] Tanta iudicadi inerat libido, vt nullam moram ferat & diem absumi putet in horę momento, τειψημερεῖν Hesy chius & στρατεύεται exponit & παρέλκειν τὰς ἡμέρας, quod hic conuenit.

E Mibi sat fuisse ungue sulcos ducere, iam nunc voca in ius. B D. en voco. P H. quis hic prior

Vocatus? B D. vt me perduint Di, vah dolet Quod huc cadiscos ferre non meminens fui.

PH. Quò proripis te heus! B D. ad Cadiscos. PH. nil opus

Hęc haustra habebam, quę vocant arystichos.

F B D. Euge bene ista nempe nobis omnia, Quorum usus, adsunt præter vnam clepsy- dram.

PH. Quid ista? nonne clepsydra est celans aquam?

grediuntur, & τειώλαξ ἀγῶν cursus qui apud Lacedæmonas perficiebatur à virginibus, sic dictus à triplicito versu, quod video etiam monitū in Cōiectancis à Ios. Scaligero. Sanè litterarum ductus & ordines in scribendo, rectè ἀλοκίς dicuntur, vt Theophrastus lib. 7. Histor. τὸ γραμμῶδες attribuit Plantis quę ita sunt canaliculatę, vt videantur inesse γραμμῶς, Fuit enim antiquitus γραμμῶς scriptura (vt docet magnus Criticus) nō scriptura, scribebant autem veteres stylo in ceris vt rectè